
TURCZI ISTVÁN

Geografia poetica

Baránszky-variációk

I
útrahívás

bejött a béta változat – a lehetetlen
hosszú zarándoklat végén talán után
megunva lombok kínai árnyjátékát
a budagyöngye teraszának összehányt falán

a korszellemnek tett engedmények helyett
az óbudai Castrum kürtösének öltözött
így indult visszaútra visszakézből ha már
a világ nevű szuterénből úgylis kiköltözött

hát nagyjából ez lett belőle látható
jobbra new york balra tihany
különböző látószögekből a fény úgy
tekerződik mint egy nő vagy a kiöntött higany

körbejárni és sorban megsodálni mindent
a jólérthetőség elkerülése végett
a tapasztalat naprakész műtárgyai közt
utaztatni nyelvet kiöltetni mesterséget

bizonyos versekben ez már csak így van
saját akaratába zárul úgy véd meg másokat
a szóval bélelt házi panteonban megfér
hérosz mártír és megannyi gyenge másolat

kik rángatták bele ebbe az egészbe
a járatlanabb zugokban kit találsz
közben elfogytak a védőszínek fedőnevek
elblitzelt történelem Fuck the nice!

II
En transi

itt az idő elhagyni a költészet óvatos berkeit
mindig csak a közepébe vagy kicsit fölé
telibe viszonzott vágyat ér találat
ha már a lelke végképp istenördögé

akinek erdélyről a miklós jut eszébe
focinemzetről a seggberúgás ki foghatja le
a felhőknek is befellegzett hát még lejjebb
hol körbeásva nyughatatlan nyughelye

aki egy ideje a saját nekrológiát éli
ha nincs hol beesteledni nem veszi zokon
bikának istennek becsapódásnak álcázva
hasonlóságait veszti a barlangrajzokon

---

a szó is mint tereptárgy észrevétlen marad
nap nem csillan a féltett glórián
a történet végül lefut a sorról
nagy panaszfalakból mégis gregorián

mintha már túl kis szériákban földi
szégyenen bottal üthetik maradék nyomát
egy kézmozdulat az egész finom fejbiccentés
az alkony kásafénye kévébe gyűjti a kvintesszenciát

